

UNE PRODUCTION FRENCH à LA CARTE

FRENCH

Listen more to speak better

TO GO

EPISODE 29:

(NOT EVEN) SLIGHTLY AFRAID OF NUMBERS

שמתם לב למוזיקה החדשה? אתם אוהבים?
החלטתי לשנות קצת (בכל זאת, זה כבר הפרק
ה-29!) וזו הקלטה של Klankbeeld (סליחה אם אני
טועה בהגייה) - ניתן למצוא באתר freesound.

ובלי קשר, אני ממליצה לכם להירשם לפודקאסט הזה.
בדצמבר תהיה הפתעה!

אז היום, כפי שהבנתם מכותרת הפרק, אנחנו הולכים
לדבר על מספרים! ואני רוצה לברך אתכם, כן, אתם
שמאזינים לפרק הזה כי למען האמת, פרק על
מספרים, על פניו, לא מרגש במיוחד. זה לא באמת
גורם לרצות לשמוע אותו. אני יודעת.

Vous avez remarqué la nouvelle musique ?
Vous aimez ? J'ai décidé de changer un peu
(après tout, c'est déjà le 29ème épisode !) Et
c'est un enregistrement de Klankbeeld
(pardon si je me trompe dans la
prononciation) à trouver sur le site freesound.
Et, sans rapport, je vous conseille de vous
abonner à ce podcast. En décembre, il y aura
une surprise !

Alors aujourd'hui, comme vous l'avez compris
avec le titre de l'épisode, on va parler de
nombres ! Et je voudrais vous féliciter, oui,
vous qui écoutez cet épisode parce que,
franchement, un épisode sur les nombres, à
priori, ce n'est pas très excitant. Ça ne donne

הידעתם שיש מילה לפחד ממספרים? זה נקרא אריתמופוביה. ואני מאמינה שכל התלמידים שלי סובלים מזה. או לפחות, הם סובלים מאריתמופוביה למספרים בצרפתית!

בכל פעם שמספר (הכתוב בספרות, לא באותיות) מופיע בטקסט או בתרגיל, כולם חוזרים, ללא יוצא מן הכלל, על אותה התנהגות. הם עוצרים, כלומר, הם עוצרים כמה שניות ממש לפני המספר שיש לקרוא. הם נושמים עמוק ואז הולכים על זה. קצת כמו להיכנס לזירה של אמפיתיאטרון רומי בתור גלדיאטור, מוכן להתמודד מול האריות (להילחם באריות), בידיעה שיש סיכוי לא רע שאתה תישאר שם. להישאר שם - זה אומר למות שם, כמובן, ו"סיכוי לא רע" אומר סבירות גבוהה. אם תמונת הזירה לא מדברת אליכם, אתם יכולים לדמיין קפיצת בנג'י או כל מצב אחר שקרוב למציאות שלכם. כך או כך, התלמידים שלי מבטאים את המספר בעדינות רבה, כאילו הם הולכים על קליפות ביצים, כאילו זה הולך טוב יותר, קל יותר. וכשהכל בסדר, זה אומר שהם לא עשו טעות, הם קופצים משמחה, הם סופר, היפר מאושרים... כאילו הם זכו זה עתה במיליון יורו בלוטו או במדליית הזהב במשחקים האולימפיים.

כן, כי אתם כנראה באותו מצב (גם אם אני לא מאחלת לכם): אנשים שלומדים צרפתית מקבלים חרדה למספרים. HANTISE פירושה פחד, פחד מקושר לזיכרון רע.

איך מספרים פשוטים, תווים הקיימים בשפה שלכם, יכולים לשתק אתכם עד כדי כך? אני דווקא מאמינה שהמוח שלנו (הדבר הזה למעלה המאפשר לנו לחשוב) קשור לשפה אחת ויחידה כשזה מגיע למספרים. תנו לאדם לספור משהו בראש שלו במהירות - זאת אומרת עבור עצמו - אני די בטוחה (כמעט בטוחה) שהוא יעשה את זה בשפת האם שלו. אם זה באמת כך, זה מתחיל רע. אבל בכל זאת, אני מקווה שהפרק הזה ירפא אתכם, יעזור לכם אחת

pas vraiment envie. Je sais.

Saviez-vous qu'il existe un mot pour parler de la peur des nombres ? ça s'appelle l'arithmophobie. Et je crois que tous mes élèves en souffrent. Ou en tous cas, ils souffrent d'arithmophobie pour les nombres en français !

A chaque fois qu'un nombre (écrit en chiffres, pas en lettres) apparaît dans un texte ou un exercice, ils répètent tous, sans exception, le même comportement. Ils font une pause, c'est-à-dire qu'ils s'arrêtent quelques secondes juste avant le nombre à lire. Ils prennent une grande inspiration (quand on prend de l'air) et ils se lancent. Un peu comme s'ils entraient en gladiateur dans l'arène d'un amphithéâtre romain, prêt à affronter les lions (à se battre contre les lions), sachant qu'il y a de bonnes chances qu'ils y restent. Y rester - ça veut dire y mourir, bien sûr, et "de bonnes chances" ça veut dire une forte probabilité. Si l'image de l'arène ne vous parle pas, vous pouvez imaginer un saut à l'élastique (bungee) ou toute autre situation proche de VOTRE réalité. Dans tous les cas, mes élèves prononcent le nombre tout doucement, comme s'ils marchaient sur des œufs, comme si ça allait passer mieux, plus facilement. Et quand ils ont tout bon, ça veut dire qu'ils n'ont pas fait d'erreur, ils sautent de joie, ils sont super, hyper contents... Comme s'ils venaient de gagner un million d'Euros au loto ou la médaille d'or aux Jeux Olympiques.

Oui, parce que vous êtes sans doute dans le même cas (même si je ne le vous souhaite pas) : les personnes qui apprennent le français ont la hantise des nombres. La hantise, ça veut dire une peur, une crainte liée à un mauvais souvenir.

Comment de simples chiffres, des caractères qui existent dans votre langue, peuvent vous tétaniser, vous paralyser à ce point ? Je crois en fait que notre cerveau (ce qui nous permet de réfléchir, là-haut, dans notre tête) est attaché à une seule et unique langue quand il s'agit des chiffres. Demandez à une personne de compter rapidement quelque chose dans sa tête - donc pour elle-même - je suis

ולתמיד. זה אומר שבסופו של דבר תיגשו למספרים באומץ ובשלווה.

ראשית, על הדרך, דעו שאנו מדברים על ספרות עבור 0 עד 9. מספרים הם כלליים (מ-0 עד אינסוף). NUMERO הוא מספר שניתן למשהו כדי לאפיין אותו, לסווג אותו ביחס למספרים אחרים. לדוגמה, אני גרה במספר 10 (NUMERO). מספר הטלפון שלי הוא 04 ... 72

כשלומדים שפה זרה, אי אפשר שלא ללמוד את המספרים. ככה זה. אנחנו רואים אותם בכל מקום, אנחנו משתמשים בהם כל הזמן. במאפייה, בבית הקפה, לתת את גילנו, כתובתנו, מספר טלפון. וכן, צריך ללמוד אותם בעל פה, זה אומר כמו תוכי. חפשו ביטיוב סרטון. התחילו בלימוד מ-0 עד 10 (אפס עד עשר), ואז מ-11 עד 20 (אחת עשרה עד עשרים). לאחר מכן העשרות עד 60 (30, 40, 50, 60, שלושים, ארבעים, חמישים, שישים).

ואז מ-70 ל-100. כן, אני יודעת. אתם חייבים להיות בעל תואר במתמטיקה. אני מתבדחת. אבל המספרים מ-70 (שבעים) עד 99 (תשעים תשע) מטרידים, מפתיעים את כולם. מה קרה לצרפתים המשוגעים האלה?

למעשה, כשאתם מגיעים לשבעים (70), יש לכם שלוש אפשרויות. הראשונה, אתם מקבלים את ההחלטה לעולם לא לנסוע שוב לצרפת ואתם ממשיכים בלימודים או מטיילים בקנדה, שוויץ, בלגיה ובמדינות אחרות "דידותיות למספרים". כי כן, שם הם הרבה יותר הגיוניים והרבה יותר פשוטים. האפשרות השנייה היא ללמוד כמו הקנדים, הבלגים, השווייצרים וכו', ובפעם הבאה שאתם נוסעים לצרפת וצרפתי לא מבין את ה"נונאנט-סט" שלכם (97, תשעים ושבע), אתם אומרים לו שאתם מבלגיה ושאתם לא רואים איפה הבעיה. אפשרות שלישית: אתם משאירים בצד (בחדר ההלבשה) את הדעות הקדומות שלכם, את החשש שלכם (הפחד הפנימי הקטן שלכם) ואת דעתכם על טיפשות השיטה הצרפתית, ואתם לומדים את

quasiment sûre (presque sûre) qu'elle le fera dans sa langue maternelle. Si c'est vraiment le cas, c'est mal parti. Mais j'espère quand même que cet épisode va vous guérir, vous aider une bonne fois pour toutes. Ça veut dire qu'à la fin, vous approcherez les nombres avec courage et sérénité.

D'abord, une petite parenthèse, sachez qu'on parle de chiffres pour 0 à 9. Les nombres, c'est général (de 0 à l'infini). Un numéro, c'est un nombre donné à quelque chose pour le caractériser, pour le classer par rapport à d'autres nombres. Par exemple, j'habite au numéro 10. Mon numéro de téléphone est le 04 72...

Quand vous apprenez une langue étrangère, il est impossible de ne pas apprendre les nombres. C'est comme ça. On les voit partout, on les utilise tout le temps. A la boulangerie, au café, pour donner son âge, son adresse, son numéro de téléphone. Et oui, il faut les apprendre par cœur, ça veut dire comme un perroquet. Cherchez sur Youtube une vidéo. Commencez par apprendre de 0 à 10 (zero to ten), puis de 11 à 20 (eleven to twenty). Puis les dizaines jusqu'à 60 (30, 40, 50, 60, thirty, forty, fifty, sixty).

Et ensuite, de 70 à 100. Oui, je sais. Vous devez avoir un diplôme supérieur en mathématiques. Je blague. Mais les nombres de 70 (seventy) à 99 (ninety nine) dérangent, surprennent tout le monde. Mais ils sont fous, ces Français ou quoi ?

En réalité, quand vous arrivez à 70 (seventy), trois options s'offrent à vous. La première, vous prenez la décision de ne plus jamais aller en France et vous continuez vos études ou ciblez vos voyages vers le Canada, la Suisse, la Belgique et autres pays "numbers friendly". Parce que oui, là-bas, ils sont beaucoup plus logiques et beaucoup plus simples. La deuxième option, c'est d'apprendre COMME les Canadiens, les Belges, les Suisses etc, et la prochaine fois que vous allez en France et qu'un Français ne comprend pas votre "nonante-sept" (97, ninety-seven), vous leur dites que vous venez

המספרים האלה, כמו כל ילדי צרפת, בלי להתלונן.

de Belgique et que vous ne voyez pas où est le problème. Troisième option : vous laissez au vestiaire (vous laissez de côté) vos préjugés, votre appréhension (votre petite peur intérieure) et votre opinion sur la stupidité du système français, et vous apprenez ces nombres, comme le font tous les enfants français, sans broncher. C'est-à-dire sans se plaindre.

אבל כמובן, זה לא מספיק ללמוד בעל פה. אתם צריכים לתרגל אותם. בכל שלב (איך זה שכבר שכחתם את השלבים?). אני חוזרת. שלב ראשון: לומדים את המספרים מ-0 עד 10. ומתרגלים אותם על בסיס יומי. אתם עולים במדרגות? ספרו את הצעדים בקול רם. כן, בקול רם. אלא אם כן אתם לא לבד ולא רוצים להיות טיפשים. אתם במכונית שלכם ומחכים ברמזור אדום? אמרו בקול את המספרים על לוחית הרישוי (מספר) המכונית שלפניכם או לידכם. אתם בסופר? אמרו בקול (אבל בראש שלכם) את כל המספרים שאתם רואים.

Mais bien sûr, il ne suffit pas d'apprendre par cœur. Il faut les pratiquer. A chaque étape (comment ça, vous avez déjà oublié les étapes ?). Je répète. Première étape : vous apprenez les nombres de 0 à 10. Et vous les pratiquez au quotidien. Vous montez des escaliers ? Comptez les marches à voix haute. Oui, à voix haute. Sauf si vous n'êtes pas seul et que vous ne voulez pas être ridicule. Vous êtes dans votre voiture et attendez au feu rouge ? Dites à voix haute les chiffres de la plaque d'immatriculation (le numéro) de la voiture devant vous ou à côté. Vous êtes au supermarché ? Dites à voix haute (mais dans votre tête) tous les chiffres que vous voyez.

ואז אתם לומדים את העשרות. אתם יכולים להתחיל לתת את מספר הטלפון שלכם ולקרוא את מספרי הטלפון של החברים הצרפתים שלכם בטלפון הנייד - כן, כי אנחנו קוראים אותם בזוגות. לדוגמה: 01 22 33 44 55. אני יודעת, זה לא מאוד מעניין לקרוא מספרי טלפון. וזה לא מאוד שימושי לעתיד מכיוון שאף אחד לא זוכר את מספרי הטלפון היום. אם אתם מבליים הרבה במכונית, בצעו שוב את תרגיל לוחית הרישוי, אבל הפעם בזוגות, לא את הספרות בנפרד. בסדר, אני יודעת. זה עדיין לא מעניין, וגם לא שימושי.

Ensuite, vous apprenez les dizaines. Vous pouvez commencer à donner votre numéro de téléphone et lire les numéros de téléphone de vos amis français sur votre portable - oui, parce qu'on les lit par dizaines. Par exemple : 01 22 33 44 55. Je sais, ce n'est pas très intéressant de lire des numéros de téléphone. Et ce n'est pas très utile pour la suite puisque plus personne ne se rappelle des numéros de téléphone aujourd'hui. Si vous passez du temps dans votre voiture, refaites l'exercice des plaques d'immatriculation (le numéro de la voiture) mais par dizaines cette fois-ci, pas les chiffres séparément. Bon, je sais. Ce n'est toujours pas intéressant, ni utile.

אז, במקרה זה, התחילו בתרגול מספרים בהקשר. מה זה אומר בהקשר? ובכן, בחיים האמיתיים אתם לא סופרים מ-0 עד 100 כל יום. מצד שני, אתם מבקשים מחיר, אומרים את השעה, נותנים כתובת, מדברים על החברים שלכם, על הכסף שהרווחתם (טוב, זה אם אתם לא צרפתיים, כי צרפתים לא מדברים על כסף). בקיצור, אתם משתמשים במספרים עם מילה אחר כך

Alors, dans ce cas, commencez par pratiquer les nombres en contexte. Ça veut dire quoi, en contexte ? Et bien, dans la vraie vie, vous ne comptez pas de 0 à 100 tous les jours. Par contre, vous demandez un prix, vous dites l'heure, vous donnez votre adresse, vous parlez de vos amis, de l'argent que vous avez

(שעה, יורו, חברים וכו').

gagné (enfin, ça, c'est si vous n'êtes pas français, parce que les Français ne parlent pas d'argent). Bref, vous utilisez les nombres avec un mot ensuite (heure, euro, amis etc).

וכאן, בדיוק כשחשבתם שלמידת מספרים בצרפתית זה לא כל כך מסובך... מצאנו, המצאנו, חשבנו על חוקים קטנים רק כדי לעצבן אתכם. לבסוף, לסבך קצת את החיים שלכם.

Et là, juste quand vous pensiez qu'apprendre les nombres en français, ce n'était pas si compliqué, et bien, on a trouvé, inventé, pensé à de petites règles juste pour vous embêter, vous ennuyer, vous énerver. Enfin, pour vous compliquer un peu la vie.

קודם כל, כשיש לכם מילה שמתחילה בVOYELLE מיד אחרי המספר (a, e, i, o, u, y, h-), לפעמים תצטרכו לבטא את החיבור, כלומר לומר את האות האחרונה של הספרה.

Tout d'abord, quand vous avez un mot qui commence par une voyelle juste après votre nombre (a, e, i, o, u, y et h), vous devrez parfois faire la liaison, ça veut dire prononcer la dernière lettre du chiffre.

עבור 1, תשמע את ה-"ח": יורו אחד, חבר, ילד. עבור 2, 3, 6 ו-10, תשמע את הצליל "z": שני יורו, שלושה חברים, שישה ילדים, עשר שעות.

Pour 1, vous entendrez le "n" : un euro, un ami, un enfant.
Pour 2, 3, 6 et 10, vous entendrez le son "z" : deux euros, trois amis, six enfants, dix heures.

אותו דבר אם המספר מסתיים ב-2, 3 או 6. אז 26 ילדים, 32 חברים ו-46 מדרגות.

La même chose si le nombre finit par 2, 3 ou 6. Donc 26 enfants, 32 amis et 46 escaliers.

אם יש לכם מילה שמתחילה בCONSONNE (כל האותיות מלבד VOYELLE), אנחנו לא מבטאים את הסוף של 6, 8 ו-10. אז אנחנו אומרים: קניתי 6 ספרים, 8 בירות ו-10 תפוחים.

Si vous avez un mot qui commence par une consonne (donc toutes les lettres autres que les voyelles), on ne prononce pas la fin de 6, 8 et 10. Donc on dit : j'ai acheté 6 livres, 8 bières et 10 pommes.

אה כן, כמעט שכחתי את ה"9". חריג נוסף. אנחנו כותבים "תשע" עם "f" בסוף אבל אנחנו שומעים את הצליל "v" לפני שעות ושנים. השעה תשע והאחיין שלי בן 9. אבל לא לפני יורו. זה עולה 9 יורו. לא, לא, בבקשה אל תתייאשו!!

Ah oui, j'avais presque oublié le "9". Encore une exception. On écrit "neuf" avec un "f" à la fin mais on entend le son "v" devant heures et ans. Il est neuf heures et mon neveu a 9 ans. Mais pas devant euros. Ça coûte 9 euros. Non, non, ne désespérez pas, s'il vous plaît !!

ברובריקה "הגייה לא הגיונית", אנו כותבים "שני/ה" (SECONDE עם c) אך אנו מבטאים "segonde" (עם g). ודרך אגב, אתם יודע מה ההבדל בין SECONDE ל-DEUXIEME? ובכן, אנחנו משתמשים ב-DEUXIEME כשיש המשך, כלומר כשיש שלישי או רביעי. אז אל תגידו "מלחמת העולם DEUXIEME" אלא "מלחמת העולם SECONDE". (לקוות שזה יישאר ככה!)

Dans le genre "prononciation illogique", on écrit "seconde" (avec un c) mais on prononce "segonde" (avec un g). Et au fait, connaissez-vous la différence entre seconde et deuxième ? Et bien, on utilise deuxième quand il y a une suite, c'est-à-dire quand il y a un ou une troisième, un ou une quatrième. Donc, ne dites pas "deuxième guerre mondiale" mais "seconde guerre mondiale". (Et espérons que ça restera comme ça !)

מכיוון שאנחנו מדברים על מספרים סידוריים, לפחות

Puisqu'on parle des nombres ordinaux, ça, au

זה קל. למספר 1 יש מילה זכר (ראשון) ומילה נקבה (ראשונה). עבור כל האחרים, אנו פשוט מוסיפים "ième" אחרי המספר. אז יש לנו שני, שלישי, עשירי, שישים וכו' וכו'. עבור מספרים המסתיימים ב-4, אנו מסירים את ה-"e" האחרון לפני הוספת "ième". עבור מספרים המסתיימים ב"אחד", אנו מבטאים unième (המאה ה-21 למשל). וכמובן מספר 9 היקר שלנו: "תשיעי" עם הצליל "v".

אז עכשיו אתם מוכנים למספרים בהקשר.

המחיר באירו. אנו מבטאים את המספר הראשון, ולאחר מכן את המילה "יורו" (עם או בלי הקישור, לכן יורו, נירו או זירו) ואז הסנטיים. אם יש רק סנטיים, אנחנו פשוט אומרים את המספר ואז את המילה "סנטיים". אז חבילת העוגיות הזו עולה 2 (z) יורו 30, והבגט 85 סנטיים.

תורכם ! בפעם הבאה שאתם בסופר, אמרו את המחיר בקול רם בצרפתית!

שעה. זו מילה נקבה. אז נגיד "שעה אחת" ו-"9 בערב". עבור השאר, אנו מיישמים את כלל החיבורים בגלל ה-"h".
לכן השעה היא 2, 6, 9 וכו'.

יאללה, לסיום, וכדי לראות אם אתם יכולים להדפיס חזותית (כלומר לראות בראש) את המספרים, הנה כמה מספרים מעניינים מסרטון שתמצאו ביוטיוב בשם "כל יום בצרפת" (אני אשים את הקישור בתיאור). אז נכון, זה קצת מיושן (2013) אבל זה עדיין די מעניין.

אז, כל יום בצרפת:
מעשנים 153 מיליון סיגריות.
אוכלים 32 מיליון באגטים.
צורכים כמעט 300,000 צנצנות נוטלה.

שותים 2,160,000 קפה.
קונים 30,136 מטריות חדשות, 413,698 שפופרות של משחת שיניים ו-6,027 מכונות חדשות.
18,356 תיירים מגיעים לבקר במגדל אייפל (זה היה

moins, c'est facile. Pour le chiffre 1, il y a un mot masculin (premier) et un mot féminin (première). Pour tous les autres, on ajoute simplement "ième" après le nombre. Donc on a deuxième, troisième, dixième, soixantième etc etc. Pour les nombres qui finissent par 4 on enlève le "e" final avant d'ajouter "ième". Pour les nombres qui finissent par "un", on prononce unième (le 21ème siècle par exemple). Et bien sûr notre cher numéro 9 : "neuvième" avec le son "v".

Maintenant, vous êtes donc prêt pour les nombres en contexte.

Le prix en euros. On prononce le premier nombre, puis le mot "euro" (avec ou sans la liaison, donc euro, neuro ou zeuro) puis les centimes. S'il y a juste des centimes, on dit juste le nombre puis le mot "centimes". Donc ce paquet de biscuits coûte 2 (z)euros 30, et la baguette 85 centimes.

A votre tour ! La prochaine fois que vous êtes au supermarché, dites à voix haute le prix en français !

L'heure. C'est un mot féminin. Donc on dira "une heure" et "21 heures". Pour le reste, on applique la règle des liaisons à cause du "h". Il est donc 2 heures, 6 heures, 9 heures etc.

Allez, pour finir, et voir si vous savez imprimer visuellement (c'est-à-dire voir dans votre tête) les nombres, voici quelques chiffres intéressants tirés d'une vidéo que vous trouverez sur Youtube et qui s'appelle "Chaque jour en France" (je vous mettrai le lien dans le descriptif). Bon, ça date un peu (2013) mais c'est toujours aussi intéressant.

Donc, chaque jour en France :

On fume 153 millions de cigarettes.

On mange 32 millions de baguettes.

On consomme près de 300000 pots de nutella.

On boit 2160000 cafés.

On achète 30136 parapluies neufs, 413698

tubes de dentifrice et 6027 voitures neuves.

18356 touristes viennent visiter la tour Eiffel

(ça, c'était avant la Covid) alors que 15000

לפני הקורונה) בעוד 15,000 אנשים מעדיפים לבקר
במוזיאון הלובר.

מיליון אנשים הולכים למספרה.
חוגגים 730 חתונות ביום.
1496 אנשים מתים אבל יש 2268 לידות.

כל זה ב-24 שעות, 1440 דקות, 86400 שניות. כל
יום בצרפת.

personnes préfèrent visiter le Musée du
Louvre.

1 million de personnes vont chez le coiffeur.

On célèbre 730 mariages par jour.

1496 personnes meurent mais on compte
2268 naissances.

Tout ça en 24 heures, 1440 minutes, 86400
secondes. Chaque jour en France.

Crédits : Les podcasts French to Go sont une production French à la carte - Delphine Woda
frenchcarte@gmail.com

Son : <http://www.freesound.org/people/klankbeeld/>

Creative Commons Attribution – NonCommercial – NoDerivatives 4.0 International License